

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. N° 180.

Tolvte Session.

46de Møde.

Tirsdagen den 27de Novbr. Kl. 1.

(Fortsat.)

S. M. Petersen (forts.): Det ærede Medlem har villet fange os med det lave 4-Skillings Mærke; men man vil, jeg gjentager det, lade være at bruge det, man vil kun træffe mundtlig Aftale; de 4 sk. ville blive i Kommen, de komme ikke frem. Det ærede Medlem vil ved den lave Afgift erstatte de store Tab, der vilde være forbundne med at gaae ind paa hans Forslag, men denne lave Afgift faae vi ikke. Jeg skal villig indrømme, at Transportfrihed paa Panteobligationer er et stort Gode, men naar vi faae det, som er os forelagt af Regjeringen, forekommer det mig at være meget bedre. Dertil kommer, at vi ved at vedtage Dagsordenen efter at have hørt, at den ærede Minister ikke kan tiltræde den, slyde et Lovforslag, som vist fra alle Sider erkjendes at være betydeligt bedre end den nu gjældende Lov, ud i en vis Fremtid. At foreslaae os, at vi efter i flere Aar at have forhandlet om et vigtigt Punkt i Stempellovgivningen skulde bortskjyde det os nu forelagte Lovudkast, er et meget radikalt Forslag, men jeg kan ikke troe, at mange af Thingets Medlemmer ville stemme derfor. Det ærede Medlem har som Bryderi, der skulde bidrage til, at hans Forslag skulde smage godt, holdt os for Die Lempelighederne ved at erlægge Skatten, ved Betalingsmaaden, ved fritagelsen for Udgifter til Forhandling o. s. v. Ja, det seer jo godt ud, men jeg skulde dog

meget tvivle om, at de gunstige Resultater, som det ærede Medlem stillede frem, ville opnaaes, og jeg vil vedblivende tvivle derom, indtil jeg seer saadanne Forslag foreligge, som jeg er vis paa ville kunne praktisk udføres. Man vælter ikke let Bryder over paa Embedsmændene, uden at man senere kommer til at betale dem for deres Uleilighed; de faae for Meget at bestille, og saa komme de bagefter og sige: nu skulde vi have større Løn eller mere til Contoirkholsudgifter. Komme vi ikke til at betale paa den ene Maade, saa komme vi til at betale paa den anden, og det er jo ogsaa naturligt, at de skulde have Noget for deres Arbeide.

Sfcherning: Jeg troer rigtignok, at det ærede Medlem, der har foreslaaet Dagsordenen, vilde have fristet mange Flere til at gaae ind paa denne Vej, naar han havde forelagt et nogenlunde udarbejdet Forslag; jeg troer, han har megen Urret i at antage, at man ikke skal trænge paa Regjeringen med sine Forslag i en saa fuldstændig Form, som man kan give dem, men at man derimod skal paatrænge Regjeringen sine Meninger og overlade til dens Velvillie, som jo saa ikke vil være tilstede, at gennemføre dem. Jeg troer, at man slyder selv at gjøre Forsøg paa at løse Opgaven, om de end i Begyndelsen kun ere ufuldstændige og først lidt efter lidt blive fuldstændigere. Jeg troer ikke, at man hertilands vil kunne løse den Opgave at skaffe en nogenlunde taalelig Stempellovgivning, naar man med det Samme forlanger, at den skal vedblive at indbringe det Samme, den nu indbringer. Det er den Grundfeil, der ligger paa Bunden af hele denne